

te beter. Onze inlandsche soorten zijn: *Vespa crabro*, *media*, *saxonica*, *silvestris*, *germanica*, *vulgaris* en *ruja*. Vooral uit de excentrisch gelegen deelen van ons land zijn mededeelingen gewenscht, zelfs de eenvoudigste, als b.v.: „wespen waren dezen zomer te . . . bijzonder talrijk.” Aangerichte schade, b.v. aan vruchten, gelieve men ook op te geven.

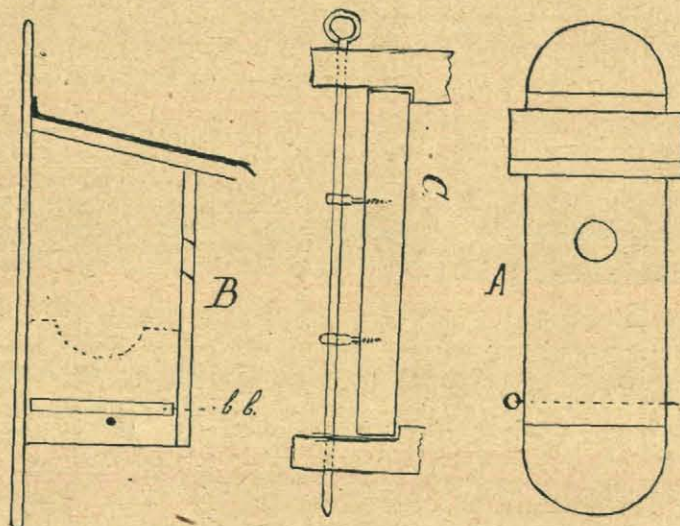
Eventueele gevolgtrekkingen hoop ik later in D. L. N. te publiceeren.

Schovenhorst, Putten (Veluwe).

DR. J. TH. OUDEMANS.

Een Nestkastje uit Zwitserland. — In „Nos Oiseaux” van Februari 1917 vind ik een aardig nestkastje, aanbevolen door Ernest Burnat. Meer en meer gaan we het type „uit-

geholde boomstam” verlaten, want die dingen barsten meestal binnen enkele jaren. We nemen dus liever het getimmerde kastje, dat geeft meteen een nuttige bezigheid voor de beoefenaren van de houtslöyd. Burnat timmert het zijne liefst van pitchpine, een duurzame houtsoort, die bovendien glad afgewerkt kan worden, hetgeen beschutting geeft tegen muizen en muschen. Hij bedekt de bovenkant met zink, maar daardoor wordt het minder gemakkelijk beweegbaar en ik zou daarom liever asphalt-papier nemen. De zijwanden worden niet alleen gespijkerd maar ook gevoegd en de bodem is beweegbaar. Hij kan in zijn geheel er uit genomen worden en vindt steun op een staaf van gegalvaniseerd ijzer, die door een paar schroefvoegen gaat. Men zou ook twee dergelijke staven kunnen aanbrengen. De afmetingen richten zich naar de soort, waarvoor het kastje bestemd is; voor meezen neemt Burnat $35 \times 18 \times 15$ c.M. en middellijn van het vlieggat 3,5 c.M.

Nestkastje volgens Burnat.

A. van voren gezien. B. opzij. C. de beweegbare bodem.

Vindingrijke lezers bedenken zeker nog wel verbeteringen. T.

Noctiluca binnen de dijken. — Reeds gedurende twee dagen lichten hier de slooten, wanneer het water beroerd wordt. Bij microscopisch onderzoek vond ik kleine ronde wezentjes, zooals ze eens in De Levende Natuur beschreven zijn. Vermoedelijk zijn ze ingevoerd met het zeewater, dat ingelaten wordt om de polder op peil te houden.

Avenhorn, 31 Aug. '21.

J. ELEMA.

Epeoloides coecutiens niet nieuw voor onze Fauna. — Met ingenomenheid heb ik het feit begroet, dat er allengs meer belangstelling komt voor onze inlandsche Hymenoptera, hetgeen o. a. daaruit is af te leiden, dat er meer dan vroeger kleinere of grotere mededeelingen daarover verschijnen, met name in „De Levende Natuur.”

Zoo trof ik in het nummer van 1 October 1921 de mededeeling aan van den heer M. Lieftinck, dat hij de zeer zeldzame *Epeoloides coecutiens* F., de parasietbij van *Macropis labiata* F., in de Ankeveensche plassen bij Weesp aangetroffen had. De heer Lieftinck vermeldt deze vondst als eene ontdekking en de soort als nieuw voor ons land. Dat is echter eene vergissing, waarvoor hij zich had kunnen behoeden, indien hij de bestaande bronnen hadde geraadpleegd. Als zoodanig gelden op entomologisch gebied allereerst het „Tijdschrift voor Entomologie” en de „Entomologische Berichten”, beide uitgaven van de